

ЦЕ ВАС ЦІКАВИТЬ

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ РОЗ'ЯСНЮЄ ТА ІНФОРМУЄ
**ЗАТВЕРДЖЕНО
наказ Міндоходів
30.12.2013 р. № 884**
**Узагальнююча податкова
консультація щодо витрат
приватного нотаріуса**

В Узагальнюючій податковій консультації вживаються такі скорочення:

Закон України від 06 вересня 2013 року № 5208 «Про внесення змін до Закону України «Про нотаріат» щодо державного регулювання нотаріальної діяльності» — Закон № 5208;

Закон України від 02 вересня 1993 року № 3425 «Про нотаріат» зі змінами та доповненнями — Закон № 3425;

наказ Міністерства юстиції України від 23 березня 2011 року № 888/5 «Про затвердження Положення про вимоги до робочого місця (контори) приватного нотаріуса та здійснення контролю за організацією нотаріальної діяльності» — Наказ № 888.

З метою професійного самоврядування приватних нотаріусів та об'єднання на професійній основі зусиль для виконання покладених на них обов'язків Законом № 5208, який набув чинності з 1 січня 2013 року, внесено зміни до Закону № 3425 та створено Нотаріальну палату України.

Згідно зі статтю 16 Закону № 3425 професійне самоврядування нотаріусів функціонує на засадах законності, гласності, незалежності, демократичності, колегіальності, виборності, обов'язковості членства нотаріусів та виконання рішень органів професійного самоврядування, прийнятих відповідно до їх компетенції, забезпечення рівних можливостей доступу нотаріусів до участі в професійному самоврядуванні.

Членами Нотаріальної палати України можуть бути особи, які отримали свідоцтво про право на зайняття нотаріальною діяльністю.

Розмір членських внесків та інших платежів членів Нотаріальної палати України, необхідних для виконання її функцій, визначає з'їзд нотаріусів.

Наказом № 888 встановлено окремі вимоги до робочого місця (контори) приватного нотаріуса, яке може бути власним або орендованим.

Статтю 3 Наказу № 888 визначено, що робоче місце приватного нотаріуса підлягає обов'язковій сертифікації на предмет відповідності робочого місця (контори) приватного нотаріуса умовам, передбаченим статтю 25 Закону № 3425, та визнання його придатним для використання як робоче місце приватного нотаріуса з метою учинення нотаріальних дій.

З огляду на викладене, при визначенні сукупного чистого доходу приватних нотаріусів, крім витрат, перелічених у Наказі ДПС України від 24.12.2012 № 1185, можуть також враховуватись витрати на:

комунальні витрати (електро-, газо-, тепло-, водопостачання) на утримання робочого місця приватного нотаріуса у разі, якщо це нежитлове приміщення є власністю приватного нотаріуса;

сплату щомісячних членських внесків нотаріусами на забезпечення нотаріального самоврядування, відповідно до статті 16 Закону № 3425.

**ЗАТВЕРДЖЕНО
наказ Міндоходів
30.12.2013р. № 885**
**Узагальнююча податкова
консультація щодо переліку
витрат адвокатів, які надають
безоплатну вторинну правову
допомогу**

В Узагальнюючій податковій консультації вживаються такі скорочення:

Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року № 435-IV — ЦК України;

Податковий кодекс України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI — Кодекс;

Закон України від 05 липня 2012 року № 5076 «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» — Закон № 5076;

Закон України від 10 листопада 1994 року № 232 «Про транспорт» — Закон № 232;

Закон України від 02 червня 2011 року № 3460 «Про безоплатну правову допомогу» — Закон № 3460;

постанова Кабінету Міністрів України від 18 квітня 2012 року № 305 «Питання оплати послуг та відшкодування витрат адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу» — Постанова № 305;

наказ ДПС України від 24 грудня 2012 року № 1185 «Про затвердження Узагальнюючої податкової консультації щодо деяких питань оподаткування фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність (приватних нотаріусів, адвокатів)» — Наказ № 1185.

Відповідно до пункту 178.3 статті 178 Кодексу адвокати як особи, які провадять незалежну професійну діяльність, мають право на вирахування з суми отриманого доходу документально підтверджених витрат, необхідних для провадження їх незалежної професійної діяльності.

Наказом № 1185 визначено відповідний перелік витрат, обумовлених вимогами Закону № 5076, які можуть бути враховані для визначення сукупного чистого доходу фізичними особами при здійсненні незалежної адвокатської діяльності.

Разом з тим правовідносини у сфері надання безоплатної правової допомоги регулюються Законом № 3460. Згідно зі статтю 15 Закону № 3460, суб'єктами надання безоплатної вторинної правової допомоги в Україні є, зокрема, адвокати, включені до Реєстру адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу на постійній основі за контрактом, та адвокати, включені до Реєстру адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу на тимчасовій основі на підставі договору.

Постановою № 305 встановлено розмір та порядок оплати діяльності суб'єктів з надання безоплатної вторинної правової допомоги.

Пунктом 5 Порядку оплати послуг та відшкодування витрат адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу, затвердженого Постановою № 305, передбачено відшкодування витрат адвокатів, пов'язаних з наданням безоплатної вторинної правової допомоги, а саме: витрати на проїзд транспортом загального користування (крім авіаційного) та витрати на паливно-мастильні матеріали (у разі використання власного транспортного засобу).

Підтвердження належності таких витрат адвокатів до витрат, пов'язаних з наданням безоплатної вторинної правової допомоги, здійснюється на підставі документів, передбачених пунктом 2 вказаного Порядку.

З урахуванням положень частини першої статті 915 ЦК України та абзацу другого частини першої статті 21 Закону № 232 до транспорту загального користування належать, зокрема, залізничний, морський, річковий, автомобільний, а також міський електротранспорт, у тому числі метрополітен.

Документами, що підтверджують використання згаданого транспорту загального користування, можуть бути відповідні проїзні квитки та/або квитанції (чеки) про сплату вартості проїзду.

У випадку використання власного транспортного засобу через об'єктивну неможливість (нічний час, відсутність транспортного сполучення) прибути у визначений час до місця конфіденційного побачення із затриманою особою за допомогою транспорту загального користування — підтвердними документами можуть бути копія реєстраційного документа на транспортний засіб (якщо в реєстраційному документі вказаний інший власник, додатковим підтвердним документом може бути документ, що підтверджує право користування цим транспортним засобом, зокрема копія довіреності на право користування транспортним засобом, договору оренди транспортного засобу або іншого відповідного документа), копія посвідчення водія, квитанція (чек) на придбання паливно-мастильних матеріалів та загальну суму не меншу, ніж та, що підлягає відшкодуванню.

Таким чином, при визначенні сукупного річного чистого доходу фізичних осіб, які здійснюють незалежну адвокатську діяльність та надавали у звітному податковому році безоплатну вторинну правову допомогу, у разі отримання з бюджету відшкодування витрат відповідно до Постанови № 305 та включення сум зазначеного відшкодування до доходу, такі фізичні особи мають право враховувати, крім витрат, передбачених Наказом № 1185, додатково документально підтверджені витрати, пов'язані з наданням безоплатної вторинної правової допомоги, зокрема:

витрати на проїзд транспортом загального користування (крім авіаційного);

витрати на паливно-мастильні матеріали у разі використання власного транспортного засобу.

**Директор Департаменту доходів і зборів з фізичних осіб
В. В. Бусарев**
**ЗАТВЕРДЖЕНО
наказ Міндоходів
30.12.2013 р. № 891**
**Методичні рекомендації
щодо застосування постанови
Кабінету Міністрів України
від 25 січня 2012 року №73
«Про затвердження критеріїв,
у разі відповідності яким платник
податку на додану вартість
вважається таким, що має
позитивну податкову історію»**

1. Ці Методичні рекомендації розроблено відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 25 січня 2012 року №73 «Про затвердження критеріїв, у разі відповідності яким платник податку на додану вартість вважається таким, що має позитивну податкову історію» (далі — постанова №73).

2. Для отримання статусу платника з позитивною податковою історією платник податку на додану вартість повинен відповідати критеріям, визначеним постановою №73.

Відповідно до пункту 200.22 статті 200 Податкового кодексу (далі — Кодекс) камеральна перевірка податкової звітності платників податку з позитивною податковою історією буде проводитись протягом п'яти календарних днів з дня подання податкової декларації.

Критерії оцінки платника з позитивною податковою історією побудовані на аналізі даних його звітних показників та наявної податкової інформації.

3. Показники, на підставі яких формуються критерії, у разі відповідності яким платник податку на додану вартість вважається таким, що має позитивну податкову історію (далі — Критерії), та порядок їх обчислення:

3.1. у територіальних органах Міндоходів не було рішень про анулювання реєстрації платника податку на додану вартість відповідно до статті 184 Кодексу.

Для формування зазначеного критерію використовуються дані з реєстру платників податку на додану вартість;

3.2. платники податку забезпечують своєчасне подання звітності з податку на додану вартість відповідно до статті 49 Кодексу.

Для формування зазначеного критерію використовуються дані інформаційно-аналітичної бази Міндоходів;

3.3. платники податку на додану вартість відповідають критеріям, установленим пунктом 200.19 статті 200 Кодексу (у разі подання податкової декларації та заяви про повернення суми бюджетного відшкодування, відображеної у такій декларації) відповідно до Порядку визначення відповідності платника податку критеріям, які дають право на отримання автоматичного бюджетного відшкодування податку на додану вартість, затвердженого наказом Міндоходів від 10.12.2013р. №781.

Для формування зазначеного критерію використовуються дані інформаційно-аналітичної бази Міндоходів.

4. Згідно з нормами постанови №73 платники податку на додану вартість вважаються такими, що мають позитивну податкову історію, якщо протягом попередніх 36 послідовних місяців такі платники відповідають усім визначеним у ній критеріям, оскільки однією з умов постанови №73 є відповідність платника податку на додану вартість критеріям, установленим пунктом 200.19 статті 200 Кодексу (у разі подання податкової декларації та заяви про повернення суми бюджетного відшкодування, відображеної у такій декларації).

Таким чином, оскільки розрахунок на відповідність критеріям, установленим пунктом 200.19 статті 200 Кодексу, здійснюється лише за умови декларування суми бюджетного відшкодування в рядку 23.1 податкової декларації з податку на додану вартість, форма якої затверджена наказом Міндоходів від 13.11.2013р. №678, то платник податку вважається таким, що має позитивну податкову історію, не лише при декларуванні суми бюджетного відшкодування на поточний рахунок платника у банку у кожному із 36 попередніх послідовних місяців, а й за умови, якщо він хоча б в одному чи в декількох із 36 попередніх послідовних місяців здійснив декларування інших показників декларації.

5. За результатами проведення автоматизованої звірки відповідності даних платника Критеріям, перелік платників, що відповідають Критеріям, щомісяця доводиться до відома територіальних органів доходів і зборів.

**Директор Департаменту координації нормотворчої
та методологічної роботи з питань оподаткування
Н. Є. Привалова**
**Громадяни мають право подати
річну декларацію про майновий
стан і доходи для отримання
податкової знижки**

З настанням 2014 року органи Міністерства доходів і зборів приймають податкові декларації про майновий стан і доходи, отримані громадянами протягом 2013 року.

Податковим кодексом України (далі — Кодекс) встановлено, що громадяни зобов'язані подавати річну декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію) або мають право її подати для отримання податкової знижки та повернення частини сплаченого до бюджету податку на доходи фізичних осіб.

Для реалізації права громадян на податкову знижку за наслідками 2013 року, разом із декларацією подаються документи для підтвердження витрат, що включаються до податкової знижки. У 2014 році платники податку таку податкову декларацію можуть подати упродовж усього року.

Громадянин зобов'язаний подати у 2014 році податкову декларацію, якщо протягом звітного 2013 року, зокрема, отримував: — доходи від особи, яка не є податковим агентом, тобто від нерезидента або фізичної особи, яка не має статусу суб'єкта підприємницької діяльності або не є особою, яка здійснює незалежну професійну діяльність;

— доходи, які нараховувалися (виплачувалися, надавалися) платнику податку двома або більше податковими агентами у формі заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат або інших виплат і винагород у зв'язку з трудовими відносинами та за цивільно-правовими договорами, і при цьому загальна річна сума таких оподатковуваних доходів перевищує сто двадцять розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного податкового року (у 2013 році — 137 640 грн);

— іноземні доходи;

— дохід, отриманий орендодавцем при наданні нерухомості в оренду (суборенду), якщо орендар є фізичною особою, яка не є суб'єктом господарювання;

— дохід, отриманий орендодавцем при наданні рухомого майна в оренду (суборенду), якщо орендар є фізичною особою, яка не є суб'єктом господарювання;

— дохід у вигляді вартості успадкованого майна (кошти, майно, майнові чи немайнові права) у межах, що підлягає оподаткуванню (крім спадкоємців-нерезидентів, які зобов'язані сплатити податок до нотаріального оформлення об'єктів спадщини, та спадкоємців, які отримали у спадщину об'єкти, що оподатковуються за нульовою ставкою податку на доходи фізичних осіб, а також іншими спадкоємцями — резидентами, які сплатили податок до нотаріального оформлення об'єктів спадщини);

— дохід у вигляді неустойки (штрафів, пені), відшкодування матеріальної або немайнової (моральної) шкоди від особи, яка не є податковим агентом (крім окремих випадків, установлених пп. 164.2.14 Кодексу).

Також фізичні особи — платники податку зобов'язані подати річну податкову декларацію про доходи за 2013 рік, якщо отримували окремі види оподатковуваних доходів, які згідно з нормами розділу IV Кодексу не підлягали оподаткуванню під час їх нарахування чи виплати, але не звільнені від оподаткування. В такому випадку платник зобов'язаний самостійно включити суму таких доходів до загального річного оподаткованого доходу та подати річну декларацію з цього податку.

Податкова декларація заповнюється платником самостійно або особою, нотаріально уповноваженою таким платником здійснювати таке заповнення (п.179.5 Кодексу). За неповнолітніх осіб або осіб, визнаних судом недієздатними, декларацію подають їхні батьки (опікуни, піклувальники).

Річна податкова декларація подається громадянами до органу доходів і зборів за місцем реєстрації у термін до 1 травня.

Сума податкового зобов'язання, зазначена в поданій річній декларації, сплачується громадянином самостійно до 1 серпня 2014 року. Сума податкових зобов'язань, донарахована органом доходів і зборів, сплачується до відповідного бюджету в строки, встановлені Кодексом.

Порядок подання річної податкової декларації визначено ст. 179 Податкового кодексу України.

**Інформаційно-комунікаційний департамент
Міністерства доходів і зборів України**